

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 1 серпня 2013 р.
№ 927
Київ

Про затвердження Технічного регламенту щодо вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив

Відповідно до статті 14 Закону України “Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності” Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Технічний регламент щодо вимог до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив та план заходів з його застосування, що додаються.
2. Визначити Міністерство енергетики та вугільної промисловості відповідальним за застосування Технічного регламенту, затвердженого цією постановою, та подання на призначення органів з оцінки відповідності у сфері його діяльності центральному органу виконавчої влади з питань оцінки відповідності.
3. Міністерству екології та природних ресурсів, Міністерству енергетики та вугільної промисловості у двомісячний строк затвердити Порядок взаємодії між Міністерством екології та природних ресурсів та Міністерством енергетики та вугільної промисловості під час проведення перевірок відповідності показників якості і безпечності автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив Технічному регламенту, затвердженому цією постановою.
4. Ця постанова набирає чинності через шість місяців з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 1 серпня 2013 р. № 927

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
щодо вимог до автомобільних бензинів,
дизельного, суднових та котельних палив

Загальна частина

1. Цей Технічний регламент встановлює вимоги до автомобільних бензинів, дизельного, суднових та котельних палив (далі — палива), що виробляються, вводяться в обіг та реалізуються на території України, з метою захисту життя та здоров'я людини, тварин, рослин, національної безпеки, охорони навколишнього середовища та природних ресурсів.

Технічний регламент розроблений з урахуванням Директиви 98/70/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 жовтня 1998 р. і Директиви 2005/33/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 липня 2005 року.

2. Вимоги цього Технічного регламенту не поширюються на:

палива, які мають гарантійний строк зберігання більш як 1 рік, що виробляють та/або постачають згідно з державним замовленням для зберігання на підприємствах державного матеріального резерву. Такі палива не дозволяється реалізовувати через роздрібну мережу автозаправних станцій;

палива, які споживають для власних виробничо-технологічних потреб на нафто- та газовидобувних майданчиках, бурових платформах, нафто- та газопереробних підприємствах і які не дозволяється реалізовувати через роздрібну мережу автозаправних станцій;

автомобільні бензини з об'ємною часткою біоетанолу більш як 10 відсотків;

дизельні палива з об'ємною часткою метилових/етилових естерів жирних кислот більш як 7 відсотків.

3. В цьому Технічному регламенті терміни вживаються в такому значенні:

автомобільний бензин — суміш рідких вуглеводнів, отриманих в процесі переробки нафти, газового конденсату або їх сумішей, яка википає при температурі 30—215 °С та використовується як паливо для двигунів внутрішнього згоряння з примусовим запалюванням паливно-повітряної суміші;

біоетанол — спирт етиловий зневоджений, виготовлений з біомаси або спирту етилового — сирцю для використання як біопалива;

дизельне паливо — суміш рідких вуглеводнів, отриманих в процесі переробки нафти, газового конденсату або їх сумішей, яка википає при температурі 170—360 °С та використовується у двигунах внутрішнього згоряння із запаленням паливно-повітряної суміші від стискання;

дизельне паливо арктичне — дизельне паливо, що використовується при температурі повітря нижче ніж мінус 20 °С;

дизельне паливо зимове — дизельне паливо, що використовується при температурі повітря від 5 °С до мінус 20 °С;

дизельне паливо літнє — дизельне паливо, що використовується при температурі повітря не нижче ніж 5 °С;

добавка (присадка) — речовина, яку додають до палива для надання йому спеціальних якостей або покращення його експлуатаційних та фізико-хімічних властивостей без погіршення екологічних показників;

документ про якість (паспорт якості) палива — документ, що містить дані для ідентифікації та фактичні значення показників якості нафтопродуктів, отримані в результаті лабораторних випробувань, а також інформацію про їх відповідність вимогам нормативних документів;

дослідна партія продукції — сукупність дослідних зразків чи певний обсяг не поштучної продукції, виготовленої за встановлений інтервал часу з метою контролю відповідності продукції визначеним вимогам та прийняття рішення щодо поставлення продукції на виробництво;

екологічний клас (Євро3, Євро4, Євро5) — критерії, за якими визначають рівень екологічної безпеки автомобільного бензину та дизельного палива;

зимовий період — пора року з 16 листопада до 15 березня (чотири місяці);

імпортер — будь-яка фізична чи юридична особа, яка є резидентом України і вводить в обіг на ринку України продукцію походженням з іншої держави та несе відповідальність за її відповідність вимогам цього Технічного регламенту;

котельне паливо (мазут) — рідке залишкове нафтове паливо, що википас при температурі вище ніж 360 °С (за нормальних умов) і використовується в стаціонарних теплових та енергетичних установках;

котельне паливо рідке (паливо пічне побутове рідке) — рідке нафтове паливо, яке отримують з дистилятних фракцій прямої перегонки нафти та вторинних процесів її переробки і застосовують для виробництва теплової енергії в нагрівальних установках невеликої потужності або теплових генераторах середньої потужності;

літній період — пора року з 16 квітня до 15 жовтня (шість місяців);

обіг палива на ринку — переміщення (транспортування) палива від виробника (імпортера, постачальника) до споживача або будь-які дії, пов'язані з транспортуванням, зберіганням, продажем;

октанове число — показник детонаційної стійкості бензину, що визначається шляхом порівняння характеристик горіння випробовуваного бензину та еталонних сумішей ізооктану з н-гептаном, виражений в одиницях еталонної шкали;

партія палива — будь-яка кількість палива однієї марки, що супроводжується одним документом про якість (паспортом якості) палива;

перехідний період — пора року з 16 березня до 15 квітня (один місяць) та з 16 жовтня до 15 листопада (один місяць);

позначення палива — назва та марка нафтопродукту, що містить екологічний клас та символ вмісту біокомпонентів;

покупець — юридична або фізична особа, яка закупає паливо для його подальшого продажу юридичним або фізичним особам;

постачальник — юридична або фізична особа, яка є резидентом України і здійснює оптове постачання (реалізацію) палива згідно з договором постачання, купівлі-продажу, міни, поставки та іншими цивільно-правовими договорами, що передбачають передачу права власності відповідно до законодавства, та несе відповідальність за його введення в обіг на ринку України та відповідність вимогам цього Технічного регламенту;

продавець — юридична або фізична особа, яка є резидентом України і здійснює роздрібне постачання (реалізацію) палива споживачу відповідно до законодавства та несе відповідальність за його введення в обіг на ринку України та відповідність вимогам цього Технічного регламенту;

споживач — юридична або фізична особа, яка закупає паливо для власних потреб;

суднове паливо — рідке нафтове паливо, що використовується в суднових силових енергетичних установках;

цетанове число — показник займистості дизельного палива, що визначається періодом затримки займання від стиснення паливно-повітряної суміші, виражений в одиницях еталонної шкали.

4. Для цілей цього Технічного регламенту терміни “національні стандарти” та “нормативний документ” вживаються у значенні, визначеному Законом України “Про стандартизацію”; терміни “випробувальна лабораторія” і “декларація про відповідність” — у значенні, визначеному Законом України “Про підтвердження відповідності”; терміни “орган з оцінки відповідності” і “технічний регламент” — у значенні, визначеному Законом України “Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності”; терміни “введення продукції в обіг”, “уповноважений представник виготовлювача продукції в Україні”, “виробник” і “постачання продукції” — у значенні, визначеному Законом України “Про загальну безпечність нехарчової продукції”; термін “орган державного ринкового нагляду” — у значенні, визначеному Законом України “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”.

Вимоги щодо обігу палива на ринку

5. Дозволяється виготовлення, введення в обіг і обіг палив, які відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

6. Під час оптового постачання (реалізації) палива постачальник (продавець) повинен надати покупцеві на його вимогу копію декларації про відповідність.

7. Під час роздрібного постачання (реалізації) палива позначення палив повинне бути розміщено у місцях, доступних для споживача (на паливо-розподільчому обладнанні), а також відображено в розрахункових документах.

На вимогу споживача (покупця) продавець повинен надати копію документа про якість (паспорт якості) палива та копію декларації про відповідність.

8. Кожна партія палива, що вводиться в обіг або перебуває в обігу, повинна мати документ про якість (паспорт якості) палива.

9. Документ про якість (паспорт якості) палива повинен містити:

дату видачі і номер документа;

назву, марку палива;

товарний знак підприємства-виробника, його назву та адресу;

назву та адресу постачальника (за наявності);

дату виготовлення палива;

дату відбирання проби та дату проведення випробування;

нормативні значення та фактичні результати випробувань, які підтверджують відповідність марки палива вимогам цього Технічного регламенту;

відомості щодо декларації про відповідність;

посилання на нормативні документи на методи випробування згідно з нормативним документом на паливо;

номер партії (резервуара);

дані про вид та кількість добавок (присадок);

підпис начальника відділу технічного контролювання або керівника лабораторії, яка виконує функції відділу, або уповноваженої особи, завірений печаткою.

10. Вимоги щодо позначення автомобільного бензину і дизельного палива наведені у додатку 1 до цього Технічного регламенту.

Вимоги щодо якості палив

11. Якість палив повинна відповідати вимогам цього Технічного регламенту.

Автомобільні бензини

12. За екологічними показниками встановлено такі екологічні класи автомобільних бензинів: Євро3, Євро4, Євро5.

Автомобільні бензини повинні відповідати вимогам, наведеним у додатку 2 до цього Технічного регламенту.

Забороняється використання в автомобільних бензинах екологічних класів Євро3, Євро4 та Євро5 добавок (присадок), що мають у своєму складі хоча б один з таких компонентів: фосфор, сполуки свинцю та заліза, ароматичні аміни (монометиланіліни, моноетиланіліни тощо).

Також забороняється з 1 січня 2017 р. використання в автомобільних бензинах екологічного класу Євро5 добавок (присадок) з концентрацією марганцю більше ніж 6 міліграмів на один куб. дециметр.

Автомобільні бензини можуть містити барвники та речовини-маркери.

Можливе додавання до автомобільних бензинів добавок (присадок), біоетанолу, етил-трет-бутилового етеру, які не погіршують експлуатаційних показників палива, не впливають негативно на екологічні, енергетичні та економічні показники двигунів, що підтверджено результатами випробувань, та допущені до застосування в установленому порядку.

Дизельне паливо

13. За екологічними показниками встановлено такі екологічні класи дизельного палива: Євро3, Євро4, Євро5.

Дизельне паливо повинно відповідати вимогам, наведеним у додатку 3 до цього Технічного регламенту.

Дизельне паливо може містити барвники та речовини-маркери.

Можливе додавання до дизельного палива добавок (присадок), добавок на основі метилових/етилових естерів жирних кислот, які не погіршують експлуатаційних показників палива, не впливають негативно на екологічні, енергетичні та економічні показники двигунів, що підтверджено результатами випробувань, та допущені до застосування в установленому порядку.

Суднові палива

14. Суднові палива повинні відповідати вимогам, наведеним у додатку 4 до цього Технічного регламенту.

Можливе додавання до суднових палив добавок (присадок), добавок на основі метилових/етилових естерів жирних кислот, які не погіршують експлуатаційних показників палива, не впливають негативно на екологічні, енергетичні та економічні показники двигунів, що підтверджено результатами випробувань, та допущені до застосування в установленому порядку.

З 1 січня 2017 р. забороняється виробництво і введення в обіг суднових палив з вмістом сірководню більше ніж 0,0002 відсотка.

Котельні палива (мазути)

15. Котельні палива (мазути) повинні відповідати вимогам, наведеним у додатку 5 до цього Технічного регламенту.

Можливе додавання до котельних палив (мазутів) добавок (присадок), добавок на основі метилових/етилових естерів жирних кислот, що не

погіршують експлуатаційних та екологічних показників палива та допущені до застосування в установленому порядку.

З 1 січня 2017 р. забороняється виробництво і введення в обіг котельних палив (мазутів) із вмістом сірки більше ніж 1 відсоток масовий.

Котельне паливо рідке (паливо пічне побутове рідке)

16. Котельне паливо рідке (паливо пічне побутове рідке) повинне відповідати вимогам, наведеним у додатку 5 до цього Технічного регламенту.

Можливе додавання до котельного палива рідкого (палива пічного побутового рідкого) добавок (присадок), добавок на основі метилових/етилових естерів жирних кислот, які не погіршують експлуатаційних та екологічних показників палива та допущені до застосування в установленому порядку.

З 1 січня 2017 р. забороняється виробництво і введення в обіг котельного палива рідкого (палива пічного побутового рідкого) з вмістом сірки більше ніж 1 відсоток масовий.

Оцінка відповідності

17. Для проведення оцінки відповідності виробник або уповноважений представник застосовує процедуру оцінки відповідності, яку встановлено Технічним регламентом модулів оцінки відповідності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2003 р. № 1585 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 41, ст. 2175; 2011 р., № 67, ст. 2581), для:

палив, що виробляють або імпортують партіями, — за модулем F1;

палив, що виробляють дослідними партіями, — за модулем F1;

палив, що виробляють серійно, — за модулем A1.

18. Виробник або уповноважений представник розробляє технічну документацію, яка повинна містити інформацію про виробництво і застосування палив і за якою можливо оцінити відповідність палив вимогам цього Технічного регламенту.

До технічної документації додаються:

технологічний регламент або інструкція на виробництво, або технологія виробництва;

акт впровадження у серійне виробництво продукції;

акти приймання дослідної партії та протоколи випробувань продукції.

Для палив, які містять у своєму складі добавки (присадки), до технічної документації також додаються:

документ про допуск до застосування добавки (присадки) у відповідному типі палива, дані щодо вмісту в паливі;

паспорт безпечності добавки (присадки);

інформація про місцезнаходження юридичної особи виробника.

19. За результатами проведення оцінки відповідності виробник або уповноважений представник складає декларацію про відповідність за формою згідно з додатком 6 до цього Технічного регламенту.

20. Перед введенням в обіг палив на документ про якість (паспорт якості) палива виробником повинен бути нанесений національний знак відповідності, який підтверджує відповідність палива вимогам цього Технічного регламенту, так, щоб забезпечувалася його видимість, розбірливість та незмивність.

Зображення національного знака відповідності повинно відповідати його опису, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2001 р. № 1599 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 49, ст. 2188).

У разі проведення оцінки відповідності призначеним органом з оцінки відповідності до національного знака відповідності додається його ідентифікаційний код.

У разі зменшення або збільшення зображення національного знака відповідності повинні бути дотримані пропорції, встановлені в описі.

Нанесення будь-якого іншого маркування, здатного ввести в оману треті сторони щодо значення та форми національного знака відповідності, забороняється. Будь-яке інше маркування може бути нанесене за умови непогіршення видимості та розбірливості національного знака відповідності.

21. Виробник або уповноважений представник зберігає технічну документацію та декларацію про відповідність протягом 10 років після виготовлення останньої партії палива і надає їх для перевірки відповідним органам державного ринкового нагляду в установлених законодавством випадках.

У разі коли виробник не є резидентом України та не має уповноваженого представника в Україні, такі зобов'язання покладаються на особу, яка ввела паливо в обіг на ринку України.

22. Органи з оцінки відповідності, призначені центральним органом виконавчої влади з питань оцінки відповідності за пропозицією Міненерговугілля, проводять оцінку відповідності.

Забезпечення відповідності вимогам якості та безпеки палив

23. Безпека палива забезпечується додержанням вимог, установлених цим Технічним регламентом.

24. Правила та методи досліджень (випробувань), в тому числі відбору проб, необхідних для виконання вимог цього Технічного регламенту, та проведення оцінки відповідності, встановлюються національними стандартами, а в разі їх відсутності (до прийняття національних стандартів) — діючими нормативними документами.

Випробування палив для підтвердження виконання вимог цього Технічного регламенту проводяться акредитованими випробувальними лабораторіями, визначеними у встановленому Міненерговугіллям порядку.

Захисні застереження

25. Протягом трьох років з дня набрання чинності цим Технічним регламентом допускають в обіг паливо, яке відповідає нормативному документу, згідно з яким воно виготовлене, та яке виготовлене і прийняте для обігу до дня вступу в дію цього Технічного регламенту.

26. Встановити кінцевий строк введення в обіг автомобільних бензинів та дизельного палива:

екологічного класу Євро3 — до 31 грудня 2015 р.;

екологічного класу Євро4 — до 31 грудня 2017 р.;

екологічного класу Євро5 — не обмежений.

ВИМОГИ
щодо позначення автомобільного
бензину і дизельного палива

1. Позначення автомобільних бензинів включає назву і марку бензину та містить такі групи знаків, розташовані у визначеній послідовності через дефіс:

перша група — літера А, позначення бензину для автомобільних двигунів з примусовим/іскровим запалюванням;

друга група — цифрове позначення октанового числа автомобільного бензину (80, 92, 95, 98) за дослідним методом;

третя група — символи екологічного класу: Євро3, Євро4, Євро5;

четверта група — символ визначення вмісту біоетанолу: Е5, Е7, Е10.

Приклад позначення автомобільного бензину з октановим числом 95 екологічного класу Євро4 з вмістом біоетанолу до 7 відсотків: бензин автомобільний А-95-Євро4-Е7.

2. Позначення дизельного палива включає такі групи знаків, розташовані у визначеній послідовності через дефіс:

перша група — літери ДП, позначення дизельного палива для автомобільних дизельних двигунів;

друга група — літерне позначення кліматичного періоду: Л (літнє), З (зимове), Арк (арктичне);

третя група — символи екологічного класу: Євро3, Євро4, Євро5;

четверта група — символ визначення вмісту метилових/етилових естерів жирних кислот: В0 (за їх відсутності), В5, В7.

Приклад позначення дизельного палива зимового екологічного класу Євро4 з вмістом метилових/етилових естерів жирних кислот до 7 відсотків: паливо дизельне ДП-З-Євро4-В7.

3. Позначення палива може включати торгову марку (товарний знак) виробника.

Приклад позначення автомобільного бензину торгової марки “XXX” з октановим числом 95 екологічного класу Євро4 з вмістом біоетанолу до 10 відсотків: бензин автомобільний марки XXX А-95-Євро4-Е10.

Додаток 2
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо характеристик автомобільного бензину

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм за екологічним класом		
		Євро3	Євро4	Євро5
Вміст сірки	міліграмів на один кілограм	не більше 150	не більше 50	не більше 10
Об'ємна частка бензолу	відсотків	не більше 1	не більше 1	не більше 1
Концентрація свинцю	міліграмів на один куб. дециметр	не більше 5	не більше 5	не більше 5
Масова частка кисню:	відсотків			
для бензинів E5, E7		не більше 2,7	не більше 2,7	не більше 2,7
для бензинів E10		не більше 3,7	не більше 3,7	не більше 3,7
Об'ємна частка вуглеводнів:	—“—			
ароматичних		не більше 42	не більше 35	не більше 35
олефінових		не більше 18	не більше 18	не більше 18
Детонаційна стійкість:				
октанове число за дослідним методом:	одиниць			
для бензинів марки А-80		не менше 80	не менше 80	
для бензинів марки А-92		не менше 92	не менше 92	не менше 92
для бензинів марки А-95		не менше 95	не менше 95	не менше 95
для бензинів марки А-98		не менше 98	не менше 98	не менше 98
октанове число за моторним методом:	—“—			
для бензинів марки А-80		не менше 76	не менше 76	
для бензинів марки А-92		не менше 82,5	не менше 82,5	не менше 82,5
для бензинів марки А-95		не менше 85	не менше 85	не менше 85

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм за екологічним класом		
		Євро3	Євро4	Євро5
для бензинів марки А-98		не менше 88	не менше 88	не менше 88
Тиск насиченої пари:	кілопаскалів			
у літній період		в межах 45—80	в межах 45—80	в межах 45—80
у зимовий період		в межах 60—100	в межах 60—100	в межах 60—100
у перехідний період		в межах 50—90	в межах 50—90	в межах 50—90
Об'ємна частка біоетанолу:	відсотків			
для бензинів Е5		не більше 5	не більше 5	не більше 5
для бензинів Е7		понад 5 та не більше 7	понад 5 та не більше 7	понад 5 та не більше 7
для бензинів Е10		понад 7 та не більше 10	понад 7 та не більше 10	понад 7 та не більше 10

- Примітка.
1. Для бензинів Е5 і Е7 додатково дозволяється використання інших, крім біоетанолу, кисневмісних добавок (метанолу — до 3 відсотків, ізопропілового спирту — до 10 відсотків, ізобутилового спирту — до 10 відсотків, третбутилового спирту — до 7 відсотків, простих етерів — до 15 відсотків, інших органічних кисневих сполук з температурою кінця кипіння не вище ніж 210 °С — до 10 відсотків) за умови, що масова частка кисню не перевищуватиме 2,7 відсотка.
 2. Для бензинів Е10 додатково дозволяється використання інших, крім біоетанолу, кисневмісних добавок (метанолу — до 3 відсотків, ізопропілового спирту — до 12 відсотків, ізобутилового спирту — до 15 відсотків, третбутилового спирту — до 15 відсотків, простих етерів — до 22 відсотків, інших органічних кисневих сполук з температурою кінця кипіння не вище ніж 210 °С — до 15 відсотків) за умови, що масова частка кисню не перевищуватиме 3,7 відсотка.

Додаток 3
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо характеристик дизельного палива

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм за екологічним класом		
		Євро3	Євро4	Євро5
Вміст сірки	міліграмів на один кілограм	не більше 350	не більше 50	не більше 10
Температура спалаху в закритому тиглі	градусів	не нижче 40	не нижче 55	не нижче 55
Фракційний склад — 95 відсотків об'ємних переганяється при температурі	—“—	не вище 360	не вище 360	не вище 360
Масова частка поліциклічних ароматичних вуглеводнів	відсотків	не більше 11	не більше 11	не більше 8
Цетанове число:	одиниць			
дизельного палива літнього		не менше 51	не менше 51	не менше 51
дизельного палива зимового		не менше 49	не менше 49	не менше 49
дизельного палива арктичного		не менше 48	не менше 48	не менше 48
Гранична температура фільтрованості:	градусів			
дизельного палива літнього		не вище мінус 5	не вище мінус 5	не вище мінус 5
дизельного палива зимового		не вище мінус 20	не вище мінус 20	не вище мінус 20
дизельного арктичного палива		не вище мінус 30	не вище мінус 30	не вище мінус 30
Змашувальна здатність (діаметр плями зносу при температурі 60 °C)	мікрометрів	не більше 460	не більше 460	не більше 460

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм за екологічним класом		
		Євро3	Євро4	Євро5
Об'ємна частка метилових/етилових естерів жирних кислот:	відсотків			
для дизельних палив B0		0	0	0
для дизельних палив B5		не більше 5	не більше 5	не більше 5
для дизельних палив B7		понад 5 та не більше 7	понад 5 та не більше 7	понад 5 та не більше 7

Примітка. 1. Об'ємна частка метилових/етилових естерів жирних кислот визначається у разі їх додавання до дизельного палива.
 2. При температурі навколишнього природного середовища нижче мінус 20 °C не рекомендовано використання в дизельному паливі метилових/етилових естерів жирних кислот.

Додаток 4
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо характеристик суднових палив

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм
Густина при температурі 15 °С	кілограмів на один куб. метр	не більше 900
В'язкість кінематична при температурі 40 °С	кв. міліметрів на секунду	в межах 1,4—11
Температура спалаху в закритому тиглі	градусів	не нижче 60
Температура застигання:	—“—	
зимового палива		не вище мінус 6
літнього палива		не вище 0
Масова частка сірки	відсотків	не більше 2 (до 31 грудня 2013 р.) не більше 1,5 (з 1 січня 2014 р.) не більше 1 (з 1 січня 2017 р.) не більше 0,5 (з 1 січня 2020 р.)
Цетановий індекс не менше	одиниць	не менше 35
Зольність не більше	відсотків масових	не більше 0,01
Вміст сірководню не більше	—“—	не більше 0,0002 (з 1 січня 2017 р.)

Додаток 5
до Технічного регламенту

ВИМОГИ
щодо характеристик котельних палив
(мазутів та пічного побутового рідкого)

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм для видів палив	
		пічне побутове рідке	мазут
Масова частка сірки:	відсотків		
низькосірчистого палива		не більше 0,5	не більше 0,5
малосірчистого палива			не більше 1
сірчистого палива		не більше 1,1	не більше 2
високосірчистого палива			не більше 3,5
Температура спалаху у відкритому тиглі	градусів	не нижче 45	не нижче 90
В'язкість:			
умовна при температурі 80 °С	умовних градусів		не більше 16
кінематична при температурі 20 °С	кв. міліметрів на секунду	не більше 8	
Зольність:	відсотків		
малозольного палива		не більше 0,02	не більше 0,05
зольного палива			не більше 0,14
Густина при температурі 20 °С	кілограмів на один куб. метр	в межах 830—900	в межах 870—1100
Температура застигання*	градусів	не вище мінус 15	не вище 25
для мазуту із парафінистої та високопарафінистої нафти			не вище 42
Теплота згоряння (нижча) в перерахунку на сухе паливо (не бракувальна):	кДж на один кілограм		
низькосірчистого, малосірчистого і сірчистого палива		не менше 40100	не менше 40530
високосірчистого палива			не менше 39900

Назва показника	Одиниця виміру	Значення норм для видів палив	
		пічне побутове рідке	мазут
Масова частка води	відсотків	сліди	не більше 1

*У період з 1 квітня до 1 жовтня дозволяється вводити в обіг паливо пічне побутове рідке з температурою застигання не вище мінус 5 °С.

Додаток 6
до Технічного регламенту

ДЕКЛАРАЦІЯ
про відповідність

_____ (назва Технічного регламенту)

_____ (повне найменування суб'єкта господарювання (виробника або уповноваженого
представника, постачальника, який декларує відповідність палив) та його місцезнаходження)

підтверджує, що _____,
(позначення палива)

яке виготовляється(ено) за _____,
(позначення та назва нормативного документа)

відповідає вимогам _____
(назва національних стандартів із зазначенням років їх затвердження,
що застосовані під час оцінки відповідності, та/або рішень, прийнятих для
забезпечення виконання вимог Технічного регламенту)

Сертифікат відповідності* _____
(номер сертифіката відповідності, дата його реєстрації, строк дії,
назва та місцезнаходження призначеного органу з оцінки відповідності)

Декларацію складено під повну відповідальність виробника або уповноваженого
представника

_____ (посада) _____ (підпис) _____ (ініціали та прізвище)

МП

“ ” 20 р.

*Застосовується за умови використання модуля, в якому оцінка відповідності проводиться
призначеним органом з оцінки відповідності.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 1 серпня 2013 р. № 927

ПЛАН ЗАХОДІВ
із застосування Технічного регламенту
щодо вимог до автомобільних бензинів,
дизельного, суднових та котельних палив

Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання
1. Розроблення та актуалізація національних стандартів, у тому числі гармонізованих з міжнародними та європейськими, на палива та на методи випробувань палив	Міненерговугілля Мінекономрозвитку	постійно
2. Формування та публікування переліку стандартів, які в разі добровільного застосування є доказом відповідності палив вимогам Технічного регламенту	Мінекономрозвитку Міненерговугілля	—“—
3. Призначення органів з оцінки відповідності	—“—	—“—
4. Внесення у разі потреби змін до Технічного регламенту	Міненерговугілля Мінприроди Мінекономрозвитку	—“—
5. Забезпечення обов’язкового застосування вимог Технічного регламенту	Міненерговугілля Держекоінспекція Міндоходів Мінприроди	починаючи з 2014 року
6. Розроблення та затвердження Порядку визначення випробувальних лабораторій	Міненерговугілля	вересень 2013 року
7. Розроблення та впровадження системи моніторингу якості палива в Україні	Міненерговугілля Мінекономрозвитку Держекоінспекція	починаючи з 2014 року